

Sandefjord, 19. desember 2013. Vedtak i sak 223-2013

Klager: NN

Innklaget: Visma Collectors AS, Sluppenveien 25, 7496 Trondheim

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse. Om klager i tide har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert. Om varsling av krav.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet:

Kravet gjelder restgjeld til XX Bank etter at pantesikkerhet var realisert uten å gi full dekning. Kravet er oversendt innklagede for innfordring i Norge, i det skyldner nå er bosatt her.

2. Saksforholdet:

Grunnlaget for kravet er udekket restkrav etter gjeldsbrevlån utstedt til XX Bank 28.10.07. Kravet, som ble sendt til inkasso hos innklagede, utgjorde i følge "International Collection order" til sammen ISK 25.725.246,00, beregnet pr 13.01.12. Hovedkravet var oppgitt til ISK 31.618.053 og renter var oppgitt til ISK 16.361.268. I tillegg var kreditors utlegg og kostnader, samt påløpte inkassokostnader spesifisert. Kurs var oppgitt til 20,777 pr 12.01.12.

Innklagede sendte puring/inkassovarsel til klager 16.01.13. Hovedkravet var oppgitt til NOK 393 663,18, renter var spesifisert med NOK 829 312,48, purregebyr NOK 61 og gebyr med NOK 4 800,98 . I varselet het det "Vi viser til faktura fra YY Bank c/o "utenlandsk byrå". De gis herved en frist på 14 dager fra 16.01.12 til å betale kravet. I motsatt fall ser vi oss nødt til å iverksette inkasso i saken med de merkostnadene dette medfører."

Grunnet manglende betaling ble saken overført til inkasso og betalingsoppfordring, tillagt NOK 4 960 i utenrettslige inkassoomkostninger, ble sendt klager 03.02.12.

Da kravet fortsatt ikke var betalt, ble kravbrevet "Forkynnelse av gjeldskrav" sendt klager. Klager ble her orientert om at saken ville bli sendt til namsmannen med begjæring om utlegg dersom: 1) gjelden ikke ble betalt innen 14 dager fra brevets dato, 2) minst 25% av kravet ble betalt samt at det ble inngått nedbetalingsavtale innen samme tidsrom.

Kravbrevet "Varsel ved særlig tvangsgrunnlag" ble deretter sendt. Hovedkravet var her oppgitt til NOK 385 877,39, renter til NOK 927 522,51, kostnader ved utenrettslig inndrivning var satt til NOK 9 920 og sakskostnader før denne forretning var oppgitt til NOK 11 926.

Klager sendte klage til Inkassoklagenemnda. I klagen erkjente klager kravet, men ba om hjelp til å "Clean my name out, because these kind of claims are going through the legal court in Iceland". Klager bestred videre at kravet kan inndrives i Norge og viste til at "this kind of claims are going through the legal court in Iceland".

Klagen ble oversendt innklagede som i sitt tilsvaret til Inkassoklagenemnda redegjorde for saksgangen og at gjelden kan inndrives i Norge.

3. Partenes anførsler:

Klager anfører at kravet ikke kan inndrives i Norge, i det saken skal være under behandling ved domstolen på Island. Klager har videre krevd at innklagede må "clean my name out".

Innklagede anfører at islandsk gjeldsbrev kan inndrives i Norge. Kravet gjelder restgjeld fra Islandsk gjeldsbrev av 15.01.09, et lån som ble gitt med pant i klagers eiendom. På grunn av mislighold ble boligen tvangssolgt og totalt ISK 23.848.896,00 gikk til dekning av kravet. Restsaldo er derved pr 13.01.12 ISK 25.725.246,00. Det er dette beløp som er sendt til inkasso.

Det anføres at saken ble sendt namsfogden i Bergen, men at saken ble trukket i det man ikke klarte å fremskaffe oversettelse av dokumenter innen frist satt av namsfogden. Omkostningene i forbindelse med dette er ikke ilagt kravet overfor skyldner. Kreditor fastholder at skyldner er skyldig dette krav og saken vil bli sendt til rettslig oppfølging. Det avvises at saken er til rettslig behandling på Island. Tvangssalget er avsluttet og det er restsaldo skyldner kreves for. Innklagede er ukjent med at betalingsanmerkning skal være registrert, men har, for sikkerhets skyld, sendt melding om sletting til de ulike kredittopplysningsbyråer.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet på fulltallig nemndsmøte 9. desember 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse.

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Nemnda legger til grunn at den er kompetent til å behandle saken. Utenlandske krav kan inndrives via norsk inkassoselskap og nemnda kan heller ikke se at det er sannsynliggjort at saken er til rettslig behandling på Island eller at den har vært behandlet rettslig i Norge. Innsigelsen er imøtegått ved at det er redegjort for at kravet gjelder restkravet etter gjennomført tvangssalg av bolig på Island.

Inkassoloven § 17 første ledd bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall. Det skal som hovedregel også være sendt inkassovarsel som omfatter hele det kravet som sendes til inkasso. Etter inkassoloven § 17 annet ledd faller erstatningsplikten bort dersom skyldneren hadde innsigelser som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. Dette gjelder selv om kostnadene påløp før innsigelsen ble satt fram, dersom skyldneren ikke burde satt dem fram tidligere. Det følger videre av § 17 fjerde ledd in fine at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom reglene i §9, som er den aktuelle bestemmelsen i dette tilfellet, er overtrådt.

Nemnda har først vurdert om klager har fremmet en innsigelse som han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt og om den i så fall er fremsatt i tide.

Nemnda legger til grunn at innsigelsen er fremsatt først 25.09.13, det vil si mer enn åtte måneder etter at kravet ble sendt til inkasso. Kravbrevene anses som mottatt og det er ikke sannsynliggjort unnskyldningsgrunner for hvorfor innsigelsen ikke ble fremsatt før inkassoomkostningene påløp. Innsigelsen anses etter dette som for sent fremsatt og kan ikke lede til fritak for betaling av inkassokostnadene.

Nemnda har deretter, av eget tiltak, vurdert om det fremlagte inkassovarselet er i samsvar med gjeldende regelverk.

Inkassoloven § 9 inneholder ingen regel om at skyldner må informeres om kostnader som kan påløpe ved inkassopågang slik det fremgår av inkassoloven § 10. I § 10 annet ledd bokstav e fremgår det at skyldneren i betalingsoppfordringen skal varsles om at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader.

I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering i varslene omhandlet. Det fremgår at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall.

Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel

eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig.

Etter nemndas syn er innklagedes inkassovarsel i strid med inkassoloven, idet det må forstås slik at oversittelse av betalingsfristen uten videre vil føre til økte kostnader. I inkassovarslene heter det at "[...]. I motsatt fall ser vi oss nødt til å iverksette inkasso i saken med de merkostnader dette medfører."

Det var videre spesifisert "gebyr kr 4 800,98". Oppgitt rentekrav var dessuten gått fra å utgjøre omlag halve summen av hovedkravet, til i inkassovarselet å utgjøre omlag dobbelt sum av hovedkravet. Hensett til de store differansene i kravet som ble oversendt fra Island og til det norske inkassovarselet, er nemnda av den oppfatning at det i varselet med fordel kunne vært spesifisert hvorledes rentekravet var beregnet.

I samsvar med den etablerte praksisen mener nemnda at dette øker betalingspresset og utsetter klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd.

Klagen har etter dette ført frem, og klager plikter ikke å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassoomkostningene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda